

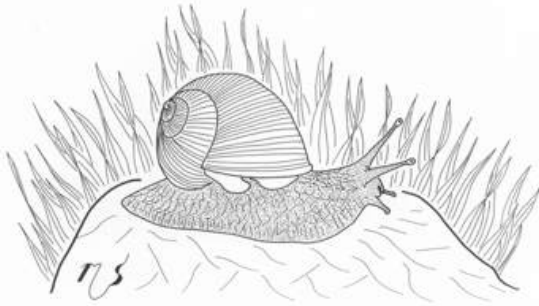

Prečo sa slimáčik Sliziačik veľmi potí

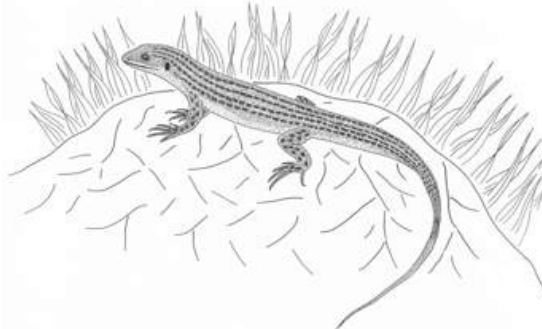
Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Na lúke v dolinke Olinke žije slimáčik Sliziačik. Je to malé zviera, ktoré si nosí všade so sebou svoj dom. Premiestňuje sa veľmi pomaly, a tak kým sa preklže z jednej strany lúky na druhú, deň sa prehupne do noci.

Keď sa jedno popoludnie šmýkal Sliziačik na okraji lúčky popri lesnom zátiší, stretla ho tam jašterica Milica. Tá sa oddávala horúcemu kúpeľu v lúčoch Slnka Zlatoviečka.

Slimáčik Sliziačik - slimák záhradný

Jašterica Milica - jašterica krátkohlavá

- Slimáčik Sliziačik, ako dobre, že si sa sem zatúlal, - prihovorila sa mu jašterica Milica. - Už dávno som sa ťa chcela na niečo spýtať. Vôbec neviem pochopiť, prečo sa ty tak veľmi potíš, keď sa stále kľžeš v chládku trávy?

- Nuž keď si taká zvedavá, jašterica Milica, tak ti to prezradím, - odvetil slimáčik Sliziačik. - Ja sa musím veľmi preveľmi potiť, aby som sa mohol kľzať po tráve. Najviac sa potím na nôžke. Ak by som sa nepotil, potom by som sa z miesta ani nepohol. Môj pot je slizký, takže sa mi po ňom kľže ľahko a neodieram si nohu.

- Slimáčik Sliziačik, povedz mi ešte, prečo si ty stále nosíš dom so sebou? - vyzvedala ďalej jašterica Milica.

- To vie každý, - odvetil slimáčik. - Keby som mal dom niekde postavený, tak by som sa z neho nemohol pohnúť veľmi ďaleko. S mojou pomalou chôdzou by som sa domov z väčšej diaľky nikdy nedostal. Preto si ho nosím so sebou. A tak doň vlezím, kedy chcem. Nemusím sa obávať ako kedysi, či sa stihnem do konca dňa vrátiť domov. Tiež sa nemusím

NA TÚRU S NATUROU

strachovať, či ma niekde nezastihne dážď. Keď sa oblaky Slziaky a mraky Pláčiky rozplačú, vtiahnem sa do domu a nezmoknem.

- Ty sa určite bojíš aj pohladenia Slnka Zlatoviečka, keď sa stále plazíš v chládku trávy a lopúchov, - povedala jašterica Milica. Ja si neviem predstaviť, čo by so mnou bolo, keby tak raz Slnko Zlatoviečko nevyšlo.

- Mne veru Slnko nechýba, - odvetil slimáčik Sliziačik. - Keby som sa tak vyhrieval v jeho lúčoch ako ty, načisto by ma vysušilo.

- A kde ty vlastne prečkávaš Zimu? – pýtala sa ďalej jašterica Milica.

- Kdeže inde, len vo svojom dome. Vtiahnem sa dnu a vchod si zalepím. Tam potom prespím v pokoji celú Zimu. No a keď začne u prababičky Prírody slúžiť teta Jar, zobudím sa a vyleziem von.

- A nedostane sa ti dnu mráz Štipl'avček? - vyzvedala ďalej jašterica.

- Nemá kadiaľ, celú Zimu prespím hlbokým spánkom, počas ktorého neviem, čo sa vonku deje.

Jašterica Milica by bola so slimáčikom Sliziačikom ešte klebetila, keby sa tmavé oblaky Slziaky neboli rozplakali. Rýchlo sa zošuchla zo skaly do svojej nory pod ňou. Slimáčik Sliziačik sa len vtiahol do svojho domčeka, kde ho dáždik Zmáčik nikdy nezmočí.